Güzel'e

Dün gece senin küçüçük elinle yalnız yattık
Yalnız senin küçüçük elinle yalnızlık
Kandilli ilkokulu kadar kalabalık
Zilleri çaldığında düşlerinin
Sinifların kapıları ardına kadar açık
Gökyüzünün, denizin, toprağın, hayalle, emeğin
Haklı sınıfları

Belki de baskın korkusuyla vefasız, akıntıya atılan
Kitaplar varya onlardan
Öğrenmiş Marx'ı, gümüş balıkları
Ve belki de onun için o kadar,
O kadar aydınlık ortalık...

Sen ki çicekleri toplamayan güzelim
Çicekleri sulayan çocuk
Ve ben ki buruk ve kavruk
Bir ihtiyar adamım artık
Öyle güzeldim ki senle, çiçeklerden cok
Ve anladım, anladım ki bir daha
DÜŞÜNDE BİLE GÖREMEZ İŞLER
DÜSLERİN GÖRDÜGÜ İŞLERİ

Can Yücel